

A Törvényszék (ötödik tanács) T-469/07. sz., Philips Lighting Poland S.A., Philips Lighting BV kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben 2013. július 11-én hozott ítélete ellen a Philips Lighting Poland S.A. és a Philips Lighting BV által 2013. szeptember 23-án benyújtott fellebbezés

(C-511/13. P. sz. ügy)

(2013/C 352/16)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: Philips Lighting Poland S.A., Philips Lighting BV (képviselők: M.L. Catrain González abogada, E.A. Wright és H. Zhu Barristers)

A többi fél az eljárásban: az Európai Unió Tanácsa, Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd, GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt.), Európai Bizottság, Osram GmbH

A fellebbezők kérelmei

- a Bíróság helyezze hatályon kívül az ítéletet és a fellebbezőkre vonatkozó részében semmisítse meg a megtámadott rendeletet;
- a Tanácsot kötelezze a fellebbezőknek a Törvényszék előtt és a jelen eljárásban felmerülő költségeik viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen fellebbezésben a fellebbezők az ítélet hatályon kívül helyezését és a megtámadott rendelet megsemmisítését kéri az alábbi indokok alapján:

1. A Törvényszék tévesen értelmezte az 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ (alaprendelet) 9. cikkének (1) bekezdését (9. cikk (1) bekezdése), amennyiben arra a következtetésre jutott, hogy a Tanács *a fortiori* jogosult alkalmazni a 9. cikk (1) bekezdését olyan helyzetekre, amelyek e rendelkezés alkalmazási körén kívül esnek (azaz abban az esetben, ha nem kerül sor a panasz visszavonására, hanem pusztán csökken a panasz támogatottsága). A Törvényszék 9. cikk (1) bekezdésére vonatkozó értelmezését nem támasztja alá sem az alaprendelet rendelkezéseinek szövege, sem azok felépítése. Ez az értelmezés ellentétes az utóbbi 25 évben folytatott intézményi gyakorlattal is, amelynek során a panasz visszavonása után a 9. cikk (1) bekezdése alapján mindig sor került a vonatkozó vizsgálat megszüntetésére.

2. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel félreértette, ennél fogva pedig tévesen alkalmazta az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdését és 5. cikkének (4) bekezdését (4. cikk (1) bekezdése és 5. cikk (4) bekezdése), amikor meghatározta a „közösségi gazdasági ágazatot”. Ez eredményezte azt a téves következtetést, hogy a teljes közösségi termelés „jelentős hányadát” az 5. cikk (4) bekezdésében megkövetelt két küszöbérték közül csak az egyik, a 25 %-os küszöbérték alapján kell meghatározni. A „közösségi gazdasági ágazat” fogalmának téves meghatározása miatt helytelen a kárra vonatkozó intézményi elemzés, amely kárt, ahelyett hogy az alaprendelet 3. cikkének (1) bekezdésében (3. cikk (1) bekezdése) előírt és az 5. cikk (4) bekezdésében meghatározott „közösségi gazdasági ágazatnak” okozott hatás alapján állapították volna meg, a „kérelmet támogató társaság”, illetve a „legnagyobb gyártó” helyzete alapján határozták meg. E fogalmak közül egyiket sem használja az alaprendelet a „kár” meghatározása céljából.

⁽¹⁾ Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.).

A tribunal de première instance de Namur (Belgium) által 2013. szeptember 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Belgacom SA mint jogutód a Belgacom Mobile SA által benyújtott kereset tekintetében kontra Province de Namur

(C-517/13. sz. ügy)

(2013/C 352/17)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal de première instance de Namur

Az alapeljárás felei

Felperes: Belgacom SA mint jogutód a Belgacom Mobile SA által benyújtott kereset tekintetében

Alperes: Province de Namur

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Engedélyezési irányelv)⁽¹⁾ 13. cikke úgy értelmezendő-e, hogy azzal ellentétes, amennyiben valamely nemzeti vagy területi önkormányzati hatóság szabályozása az említett engedéllyel nem összefüggő költségvetési célból

adót vet ki az említett irányelv alkalmazásával nyújtott általános felhatalmazás által lefedett tevékenységek végzése során használt mobiltávközlési infrastruktúrára (adott esetben különbséget téve azon esetek között, amikor ez az infrastruktúra magán-, illetve közterületen került felállításra)?

2. Az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Engedélyezési irányelv) 6. cikkének (1) bekezdése úgy értelmezendő-e, hogy azzal ellentétes, amennyiben valamely nemzeti vagy területi önkormányzati hatóság szabályozása olyan, az említett engedéllyel nem összefüggő költségvetési célból vet ki adót a mobiltávközlési infrastruktúrára, amely nem szerepel a szóban forgó irányelv mellékletének A. részében felsorolt feltételek között, különösen azért, mivel nem képez a 12. cikk értelmében vett igazgatási díjat?

(¹) HL L 108., 21. o. (magyar nyelvű kiadás, 13. fejezet, 29. kötet 337. o.)

A Työtuomioistuin (Finnország) által 2013. október 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry kontra Öljytuote ry, Shell Aviation Finland Oy

(C-533/13. sz. ügy)

(2013/C 352/18)

Az eljárás nyelve: finn

A kérdést előterjesztő bíróság

Työtuomioistuin

Az alapeljárás felei

Felperes: Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry

Alperesek: Öljytuote ry, Shell Aviation Finland Oy

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- a) Úgy kell-e értelmezni a munkaerő-kölcsönzés keretében történő munkavégzésről szóló irányelv (2008/104/EK irányelv) (¹) 4. cikkének (1) bekezdését, hogy annak alapján a nemzeti hatóságokat — a bíróságokat is beleértve — az az állandó kötelezettség terheli, hogy a rendelkezésükre álló eszközökkel biztosítsák, hogy ne legyenek hatályban olyan nemzeti előírások vagy kollektív szerződésbeli rendelkezések, vagy ne alkalmazzanak olyanokat, amelyek ellentétesek az irányelv valamely rendelkezésével?
- b) Úgy kell-e értelmezni az irányelv 4. cikkének (1) bekezdését, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében kölcsönzött munkavállalók csak a külön felsorolt esetekben, mint például a csúcsidőszakok kezelésére vagy a vállalkozás saját munkavállalói által nem elvégezhető munkák esetében vehetők igénybe? Kölcsönzött munkaerő tiltott igénybevételének tekinthető-e a kölcsönzött munkavállalóknak a vállalkozás saját munkavállalói mellett, a vállalkozás szokásos feladatainak keretében történő hosszabb távú igénybevétele?
- c) Abban az esetben, ha a nemzeti szabályozás az irányelvvel ellentétesnek tekintendő, milyen eszközök állnak a nemzeti bíróság rendelkezésére az irányelv céljainak eléréséhez, ha egy magánfelek által betartandó kollektív szerződésről van szó?

(¹) A munkaerő-kölcsönzés keretében történő munkavégzésről szóló 2008. november 19-i 2008/104/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 327., 9. o.)